mulier amicta sole ꝛ luna sub pedibus eius
coronata stellarum xij. et in vtero habens
Apocal. xij. Gloriam istius mulieris tam
ā mirabilis que habet stellas pro serto. so=
lem ꝓ ornamento/lunam pro scabello. de=
um in vtero nulla lingua carnis enarrare
sufficit. qꝛ qͦquid dixerimꝰ minꝰ est ꝙ eius
dignitas mereat². vn̄ Augꝰ se insufficiētē c
siderās ait. Quid dicā virgo maria pauper
ingenio. cū de te qͦquid dixero mioꝛ laus
est ꝙ illa dignitas mereat². si celū te vocē
altioꝛ es/si matrem te gentiū dicā ꝑcellis
si formā dei appellem digna existis. si dn̄aꝫ
angeloꝝ vocē. ꝓ omīa esse probaris. Quo
gͦ de te digne dicam. quid referam cū non
sufficiat lingua carnis tuas enarrare virtu
tes. hͨ Augꝰ. ꝙuis aūt sufficiētes nō simus
saltem insufficiēter et impfecte aliquid de
supradicto verbo loquam² ad laudeꝫ ꝛ glo
riam virginis matris eiꝰ. Dicit gͦ. signū ma=
gnū. ꝙuis hec verba ītelligi videantur de
eccl'ia. cōuenienter tn̄ exponi pn̄t de virgi
ne maria/ In quibꝫ verbis duo tangūtur.
Primo ꝙ ip̄a sit signū cū dicit². Signuꝫ ma
gnū apparuit in celo. Scd̄o tangit² quale
illud sit signum cū annectit² Mulier amicta
sole. ¶ Circa qd̄ notandū ꝙ magnū signuꝫ
in celo positum est ip̄e arcus celestis. de qͦ
signo celesti dicit² Gen̄. ix. hoc signū federis
ꝛc. Arcum meū ponam in nubibus ꝛc. Vide
amus igit² qualiter ip̄a tali signo. id est ar=
cui celesti competur. Iste em̄ arcus quatu
oꝛ habet coloꝛes quos trahit a q̄tuoꝛ ele=
mentis. scꝫ coloꝛem igneū quē t̄hit ab igne
siue a celo. purpureū quē trahit ab aere. ia
cinctū quē trahit ab aq̄. et gramineū queꝫ
trahit a terra. Dicit² gͦ virgo beata arcus
celestis. ꝓpt istos quatuoꝛ coloꝛes qui in ea
spūaliter inueniri pn̄t. Fuit em̄ ignea in a=
moꝛe dei inflamata. et istā inflamacōnem
traxit ab igne illo supsubstācialit de qͦ di=
citur Hebre. xij. Deus noster ignis cōsumēs
est. Fuit purpurea humani generis regina
piter et aduocata iuxta illud ps̄. Astitit re
gina ꝛc. Et istū coloꝛem traxit a filio suo q̄
est media in trinitate ꝑsona. ꝛ qui est me=
diatoꝛ dei ꝛ hoīm. sicut est aer mediꝰ īter
celū et terrā. Fuit etiā iacinctina. i. mīe vi=
sceribꝫ illustrata. Et istū coloꝛem traxit ab
aquis. i. hoīm miserijs. qꝛ sicut dicit² ī Apo.
xvij. Aque mlt'e. ꝓpl'i multi. Fuit graminea
siue viridis. qꝛ viriditate oīm virtutuꝫ fuit
delectabil' et amena. Et istū coloꝛē traxit
a terra. id est a seip̄a q̄ fuit terra bn̄dicta in
quā descēdit saluatoꝛ sicut ymber sup gra=
men. cuiꝰ viroꝛ virtutū excellit omnē grāꝫ
sanctoꝝ ꝛ oīm spēꝫ beatoꝝ. Eccl'. xv. Gra=
ciam ꝛ spēꝫ desiderabat oculus et sup hoc
virides actōnes. ¶ Ex his gͦ hētur ꝙ
ip̄sa sit signū bonis malis tribulatis atꝫ be
atis. Nā inq̄ntū est ignea. i. amoꝛe dei īfla
mata signū est bonis vt ip̄i inflament². sol
em̄ sꝫm cōputistas solet in medio mensium
ingredi nouū signū. In medio aūt augusti
sol ingredit² signū virginis. Sol aūt qn̄ est
in signo in quo creatus est maximos dicat²
causare effectꝰ. Hodie igit² in medio augu
sti sol iusticie ingressus ē signū v̓ginis glo=
riose/qui em̄ in v̓gine creatꝰ fuit ꝑ carneꝫ
hodie ingressus est quidē v̓ginē ī gl'ificacō
nem. Et ideo in ea et ꝑ eā magnos effe=
ctus īprima ꝛ vehement accēdit. Accedāt
igit² ad eā sicut inflamatā iusti ꝛ infrigidi
vt ad dei amoꝛeꝫ inflament² Ps̄. A sūmo
celo egressio eius videlicꝫ xp̄i vt scꝫ ingre=
diat² in virginē in incarnacōne ꝑ carnem
acceptā/et occursus eiꝰ vsqꝫ ad sūmum eiꝰ
vt scꝫ reuertat² in eandē virginē in assum=
ptōne ꝑ verā gl'ificacōnem/et ideo nō est
hic qui te abscondat a caloꝛe eiꝰ. ¶ Se
cundo est purpurea. i. hūani generis regia.
impatrix ꝛ aduocata signū est peccatoꝛibꝫ
vt deo ꝑ ip̄aꝫ recōcilient². et signata est ꝑ
hester que sicut dicit² in Hester. v. Cum rex
assuerus eēt iudeis iratꝰ illa ad intcedēdū
se contulit vt rex auream virgam ꝑ signo
clemētie ad eā extendit ꝛ placatꝰ fuit ꝛ di
xit ei. etiā si dimidiā ꝑtē regni mei pecieris
dabit² tibi. Hec igit² v̓go maria q̄ filiū pro
peccatoꝛibꝫ rogat ꝛ v̓gā clemētie osculās
veniā impetrat. ꝑtēqꝫ regni sui xp̄s cū ea
diuidit/qꝛ sibi tenuit ꝑtē iusticie ꝛ mr̄i de=
dit ꝑtē mīe/vt quicūqꝫ a filio sꝫm foꝝ iu=
sticie appellat ad mr̄eꝫ foꝝ mīe. Aduocatꝰ
est tn̄ ꝛ ip̄e filiꝰ apud pr̄eꝫ. aduocata ꝛ ip̄a
apud filiū Abacuk. iij. Sol et luna steterūt
in hītaculo suo. Sol. i. xp̄s in suo habitaculo
iuxta pr̄eꝫ ondens ei vulnera. Stat luna
id est maria ī suo hītaculo iuxta filiū osten
dendo vbera/de hͦ signo dicit² Eccl'. xxvj.
Innoua signa et īmuta mirabilia/gl'ifica
manū ꝛ brachiū dextrū. Innouauit xp̄s. qꝛ
Eua fuit signū īobediētie. Hͨ signū clemē
tie īmutauit mirabilia. qꝛ oliꝫ deꝰ faciebat
signa que ostendebāt suaꝫ potentiā. nūc si
gna que ostendūt suā clementiā. gl'ificauit
manū et brachiū dextꝝ/ Deꝰ manū beate
v̓ginis gl'ificauit qꝛ ip̄am graciJs repleuit.
et ip̄am eā omibꝫ apꝑit. iuxta illud. Apis tu
manū tuā ꝛ imples ꝛc. Gl'ificauit etiā eius
brachiū dextrū qꝛ qn̄ diabolus vult aliquē
ferire ex malicia vel deus ex iusticia ipsa
brachiuum interponit et ipsum defendit.
De ista aduocata int̄ nos et deum dicit sic

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0217
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt